

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 239.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 16. ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Βεβαρμένον από τον βικοναδιστον ζυγόν της Οθωμανικής δουλείας το πολυπαθές Έλληνικόν έθνος, είνησε κατά το έτος 1821 τον κραταίον δραχινόνα του, και με το πυρ και το ξίφος εις τας χείρας εΐητησε ν' ανακτήση τα δικαιά του, ελευθερίαν δηλ. και πολιτικην ύπαρξιν, και ο κόσμος ελος ελευσελόγησε την τύχην του, διατι ή ανισος πάλη την όποιαν επεχείρησεν εφαινετο αδύνατον να στεφανωθή με της επιτυχίας τας δάφνας. Ο κόσμος είχε θίκαιον τότε, διότι μία φούκα Έλληνες άνευ άρχηγού, πτωχοι, αδύνατοι, άμαθεις και άδιοργανιστοι δέν ητον εύκολον, κατά τους νόμους της φύσεως, να νικήσωσι τον νολοσσόν του Όθωμανικού κράτους, ν' απελευθερωθώσι και να κατασταθώσιν έθνος ανεξέθρητον και αυτόνομον. Ποία δύναμις άρα άνωτέρα και αύτης της φύσεως των πραγμάτων συμμαχήσασα μεθ' ήμών μας έβοήθησε, δια να φανώμεν δι εξ τουλάχιστον έτη άνωτεροι πάσης δυσκολίας και περιπετειάς, μέχρις οτου αι τρεις μεγάλας δυνάμεις συμμαχήσασαι κατά το έτος 1827 σ' κήρυξαν να τεθή πέρας εις τον καταστρεπτικόν και αίματηρόν έσείνον πόλεμον; ουδεμία βίβαια άλλη είμη μετά την θείαν αντίληψιν τα ένυπάρχοντα έν ήμιν στοιχεία της άνδρείας, της καρτερίας, της ύπομονης, της φρονήσεως και του ύπέρ της πατρίδος διακαούς έρωτος, όστις κατέφλεξε πάντοτε και καταφλέγει τας καρδιάς των όσοι άγεννήθησαν υπό τον Έλληνικόν ουρανόν.

Μετά είκοσιδύω έτών παρέλευσιν εκτοτε, απανθήσαν πάλιν το Έλληνικόν έθνος από το άνυπόφορον αυθαίρετον και τον άπολυτισμέν της Βαυαροκρατίας τα κατέστρεψεν άναίμακτι την νύκτα της 2 προς την 3 7βρίου, δια να εισάξη εις τους κόλπους του την εύνομίαν αντί της παρνομίας και της καταπίσεως, και να παχώσιν εις βάσεις στερεάς και άκραδάντους τας ελευθερίας και τον θρόνον, τα όποια απέκτησε δια της εκχύσεως του πολυτίμου σίμαϊός του, και δια τσοσούτων άγώνων και θυσιών ότι διεκαίως κατέφυγεν εις το μέτρον τοϋτο είναι αλή-

θεια αναντιβήτος· άλλ' είναι προσίει αλήθεια και αύτη αναντιβήτος, ότι τσοσούτον σημαντικη μεταβολή όποια ή της τρίτης Σεπτεμβρίου, καθ' ήν εισέισθη εκ θεμελιών το του άπολυτισμού οικοδόμημα, ήδύνατο να επιφέρη σοβαράς συνεπειάς, και δέν ήθελεν είθαι ποσώς παράδοξον αν καθ' ός στιγμάς επραγματοποιείτο ή μεταβολή αύτη, ήθελον συμβη εις το κέντρον τουλάχιστον της κινήσεως σφαγή, διαρπαγή ή τα παρόμοια, ός συνήθως συμβαίνουσι, μεταξύ και αύτων των πλέον πεφωτισμένων της Εύρώπης λαών και μολοντούτο ή με θρησκευτικην εύλάβειαν διατηρηθείσα εύταξία έπλεξε νέον άμαράντινον στεφανόν δια το Έλληνικόν έθνος, και το κατέστησεν άξιον της εύνοίας και του σεβασμού όλοκλήρου του εξευγενισμένου κόσμου.

Αύτη ή εύταξία και το προς τους νόμους σέβας θέλουσιν είθαι άραγε εφήμερα φαινόμενα; Η έθνοσυνέλευσις θέλει συνέλθει άραγε με αδελφικην αγάπην, με σύμπνοιαν, ειρηνικώς και με αληθή πατριωτισμόν δια να συσκηθ ή και άποφασίση τιμίως και εύσεινηδότης περί παντός ό,τι απαιτείται ύπέρ της εύημερίας και της δόξης μας; ή θέλει διχογνωμήσει, και έντεϋθεν θέλει εκραγή κρατήρ όστις δύναται ν' άποτεφρώση και θρόνον, και πολιτικην ύπαρξιν, και όλα τα ύψηλά και μεγάλα πλεονεκτήματα τα όποια δια τσοσούτων θυσιών άπεκτήσαμεν; Ταύτα είναι ζητήματα εις τα όποια ήρχισε πάλιν να ένασχολήται ο κόσμος. (Ίδε το ύπ' αριθ. 270 φύλλον της Ηχούς της Α' ατολής.)

Εις τα ζητήματα ταύτα νομιζόμεν καθήκόν μας ν' απαντήσωμεν ως έφεξής.

Σφάλλετε μεγάλως όσοι άμφιβάλλετε αν οι Έλληνες είμεθα εις κατάστασιν να συναισθανθώμεν τ' αληθή μας συμφέροντα. Αν διατρέξητε την ιστορίαν της νεωτέρας Ελλάδος από το έτος 1821 μέχρι της σήμερα, θέλετε συνομολογήσει μεθ' ήμών, αν ήσθε καλής πίστεως άνθρωποι, ότι όσάκις εύρέθημεν εις κινδύνους και κρισίμους περιστάσεις, λησμονήσαντες πάντα τ' άνεπίσπαστα από τας κοινωνίας πάθη, θυσιάσαντες πάν ιδιαιτερόν μας συμφέρον και γενόμενοι μετ' ήμιν ψυχή και καρδιά ύπερκαπήθημεν τα γε-

νικά της πατρίδος μας συμφέροντα δέν έχουσαμεν το αίμα των αδελφών μας, δέν διηπάσαμεν την περιουσίαν του πλησίον μας, ουδέ εψησστήθημεν πόποτε εις τους έμφυλους πολέμους· άλλ' ως λαός εύάγωγος και ως φίλοι της ήσυχίας και της εύνομίας αφωσιώθημεν πάντοτε ειλικρινώς εις τας κατά καιρούς κυβερνήσεις μας. Αι δυνάμεις τας όποίας έφερε μεθ' έαυτού ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας μας ήνάγκασαν άραγα να κλίνωμεν τον εύχίνα εις όλας τας θελήσεις του, ή οι στρατιώται της Βαυαρίας τους όποιους επώλησαμεν ως άνδράποδα εις την Μεσσηνίαν μας κατετρόμαξαν, δια να ύπομείνωμεν δεκάετιαν τα δεινά του άπολυτισμού με καρτερίαν, προσδοκούντες εις μάτην βελίωσιν της καταστάσεώς μας; όχι βέβαια· αλλά μετά την θείαν πάντοτε αντίληψιν τα ένυπάρχοντα έν ήμιν στοιχεία της ύπομονης, της φρονήσεως και του ύπέρ της πατρίδος διακαούς έρωτος όστις κατέφλεξε πάντοτε και καταφλέγει τας καρδιάς μας, μάς υπηγόρευσαν και ύπαγορεύουν την άνάγκη, του να θυσιάζωμεν και πάθη και πάν ιδιαιτερόν συμφέρον μας, όσάκις το γενικόν της πατρίδος συμφέρον επίζητεί τοιούτην θυσίαν, γενομένοι δε μία ψυχή και καρδιά να τιθέμεθα εις όλας τας περιστάσεις ύπεράνω πάσης περιπετειάς και δυσκολίας, τας όποιας απαντώμεν εις το στάδιον της πολιτικής παλιγγενεσίας και άποκαταστάσεώς μας, διότι συναισθανόμεθα ότι διαμόνου του μέσου τούτου δυνάμεθα να εύτυχήσωμεν και να φθάσωμεν εις τον ύψηλον προορισμό μας.

Δέν θέλουσιν άνεχθ ή βίβαια οι σωτήρες της Ελλάδος, οι δπλαρχηγοι και οι αξιωματικοι του στρατού, οι σύμβουλοι της Επικράτειας και οι ύπουργοι, τα όνόματα των όποιων θέλουσιν μείνει αθάνατα εις την ιστορίαν, ν' άμαυρωθώσι δια κανένα λόγον ή φήμη και ή δόξα τας όποιας απέκτησαν δια του κινήματος της 3 7βρίου, ουδέ τόσοι πατέρες του έθνους οι πληρεξούσιοι αύτου, να ματαιωθώσι τσοσούτων έτων θυσίαι και άγώνες· αλλά με σύμπνοιαν, με αδελφικην αγάπην, με σύνοιαν και με πατριωτισμόν θέλουσιν οδηγήσει εις αγαθόν λιμένα το πολιτικόν σκάφος μας, προς δόξαν και τιμήν και έστων και του έθνους.

ρουσα δδός θέλει εΐσθαι δια παντός κεκλεισμένη δια τούς 'Ρώσους, ενώ εξ άλλου μέρους ή 'Αγγλία θέλει κρατεί κεκλεισμένην τήν τής 'Ινδίας.

Μολονότι ή 'Ελλάς θέλει εΐσθαι κράτος πάντη ανεξάρτητον, δέν θέλει εμποδίζεσθαι όμως από καμμίαν αίτίαν τού να λάβη μέρος εις τήν δημοσπονδιαν ταύτην, υπό τόν όρον τού να τεθῆ εις τά φυσικά της όρια. Αί 'Αθήναι και ή Κωνσταντινούπολις θέλουν εΐσθαι δια τήν 'Ανατολήν, ό,τι ή Βιέννη ή τό Βερολίον είναι δια τήν Γερμανίαν. Ταύτα εκθέτοντες δέν έννοούμεν ότι ή σύστασις ταύτης τής 'Ανατολικής 'Ομοσπονδίας δέν θέλει έχει μεγάλας δυσκολίας εις τήν εφαρμογήν της, και διε δέν θέλουν γίνεσθαι άντικρούσεις έντός αυτής· αλλά πεπειθίμεν ότι ή συνάελασις αυτή δύνάται μόνη να σώση τήν ανατολήν από τήν διανομήν, ήτις θέλει ανατρέψει τό πᾶν. 'Η εγκατάστασις εις τήν 'Ελλάδα τού Συνταγματικού πολιτεύματος, θέλει παρέξει εις αυτήν δύναμιν και τοιάυτην ένθάρρυνσιν, ό,τιε πριν ή παρέλθωσι δέκα έτη ή Ευρώπη θέλει άνγκασθῆ να μεσολαθήσῃ δια να σώση τούς τουρκους. Τότε, θέλει έννοήσῃ καλώς, ότι ήθελεν εΐσθαι φρόνημον να συνενωθούν από τήν σήμερον αί δυνάμεις τάς όποίας ή 'Ρωσία μόνη έχει συμφέρον να κρατή εις κατάπτωσιν διχονομίαις και έχθρας.

— Αναγινώσκουμεν εις τήν Νομοθετικὴν τῶν εἰρησ.

Βιέννη — 16 7δρίου. Διαφημίζεται ένταύθα ότι όσον ούπω θέλει συστηθῆ μία στενή μεταξὺ 'Αυστρίας 'Αγγλίας και Γαλλίας συνθήκη. Δέν δύναται τις να άρνηθῆ ότι τά τελευταία συμβάντα τής Βλαχίας, και εξαίρετως τής Σερβίας, εΐβησαν πολύ τά πνεύματα κατά τής 'Ρωσίας, και μάλιστα εις τήν Ούγγαρίαν. Οί Ούγγροι εΐδον με εκπληξιν τήν υπερίσχυσιν τής 'Ρωσικῆς πολιτικῆς εις τό Διδάκιον, άλλ έτι πλέον τόν όριστικόν όργανισμὸν τής 'Ρωσικῆς διοικήσεως, όστις αναπτύσσεται έν τῶ παρόντι εις τήν Βλαχίαν. Εΐδον επίσης ότι ή Πόρτα εΐρίσκειται ήδη εις κατάστασιν ύποτελή ως πρὸς τήν 'Ρωσίαν.

Ο Πρίγκιψ Ματερνίχ ύπάγει σχεδόν καθ'εκάστην εις τό Σενεδρόν.

('Εθνική Εφημερίς τής 'Αυστρίας.)

— Γράφουν από τά μεθόρια τής 'Ιταλίας εις τήν Εφημερίδα τής Κολόνης.

Πάν ό,τι εΐβη περι τής καταθλίψεως τής επαναστάσεως και τής καταστροφῆς τών συνομοτιών τής 'Ρωμανίας, τής Μοδένης, τής Φλωρεντίας και τής Σαρδηνίας, δέν έχει τόν τόπον τυ· εξ έναντίας, γνωρίζεται ότι οι αποστάται ελαβον αρκετά έφοδια και εκ τούτου εξαπλώθησαν βοιωτέρον, μέχρι τού Πιεμόντε· Αί καλώς όργανισμένοι συμμορίαί φαίνονται ότι ενεργούν καθ' έν κοινόν σχέδιον. Και έπειδή ύπάρχουν μεταξύ αυτών πολλοί όστινες γνωρίζουν πολλά καλά τάς θέσεις τών όρέων και δια τά περίεξ ήμερη, τά διώκοντα αυτούς στρατεύματα θέλουν δυσκολευθῆ να καταβάλλουν τήν επανάστασιν. Οί άνθρωποι ύτοι ε-

χουν άργύριον. Οί πρωτόιτιοι τής επαναστάσεως τούς προμηθεύουν δια τά μέσα. Θέλουν τήν συντήρησιν τής κινήσεως αυτής έωςού ή εταιρία να δυνηθῆ να σύρη πολλούς με τό πνεύμα της δια να επιχειρηθῆ έν τολμηρόν κίνημα. 'Η εταιρία ζητεί να εβείσῃ και να διατηρήσῃ τήν κοινήν ύσπαρέσκειαν παντού εΐναι παρούσα και δέν παύει εκδίδουσα φυλλάδια.

Χρήματα αρκετά διενεμήσθησαν εις τόν λαόν εις πολλά περιχώρα τής Μοδένης. 'Η εταιρία αυτή όχι μόνον έχει πλήθος όπαδών εις τήν 'Ιταλίαν, αλλά διακλαδίζεται ακόμη και μέχρι τής Σουηδικίας, Μάλτας και Γαλλίας. Οί πένητες ένδιαφέρονται πολύ εις τό κίνημα ή τών πολιτιών και τών χωρικῶν τάξις ήσυχάζει· φήμη διεδόθη ότι οι Γάλλοι θέλουν αποβιάσει στρατεύματα πάλιν εις τήν 'Ανκόνην. Εις περιστασιν κινδύνου, τά μικρά κράτη τής 'Ιταλίας θέλουν βοηθηθῆ από τήν 'Αυστριακήν κυβέρνησιν.

— Πληρεξούσιοι τής εθνικῆς Συνελεύσεως διωρίσθησαν μέχρι τούδε· τού Λεωνιδίου 'Εμμ. Τσοῦχλος· τού Πύργου Α. Βιλαίτης και Γ. Αδγερινός· τών Μεγαρων Σπυ. Α. Μεταξᾶς και Μ. Μελέτιος· τών Πατρῶν Χ. Λόντος, Κ. Τσερτίδης, Α. Καλαμογόδριτης και Κ. Κωστάκης· τής Κορίνθου Π. Νοταράς, 'Αρ. Ρέντης, 'Ανδρ. Νοταράς και 'Αναγν. Πρωτοπαπᾶς· τής Σαλαμίνας ό δικηγόρος Σ Τριανταφύλης· τού Πόρου Γ. Σ. Κριεζῆς και Λογοθέτης Ντουζίνας· τής 'Υδρας Γ. Κουντιουριώτης, Γκιόκας Γκιόνης, Μιχ. Τσαμαδός Διοικητής Ναξου, Γκιόκας Δοκός Γραμματεὺς τού 'Ακαδημακοῦ Συμβουλίου, ό Δικηγόρος 'Ιωάννης Χ. Δαμιανού, και Δημήτριος Βουδούρης Πάρεδρος τής επί τών 'Εξωτερικῶν Γραμματείας· τής Αιγίνης Α. Μαρκέλος και Γ. Λογιωτατίδης· τής 'Ακαρνανίας Ν. Μαυρομάτης και Ν. Τσελιός· τού Γαλαξειδίου Λογοθετόπουλος και Χ. Πρίμας· τής 'Αμφίσσης Νάκος Πανουριᾶς, και 'Ηλείου τών Λακεδαιμονίων Π. Παρπαζιώτης, Ν. Κορριωτάκης, 'Εμμ. Μελετόπουλος και Σ. Κοπανίτζας· τής Χαλκίδος Ν. Κριεζώτης και Σ. Καλογερόπουλος· τού 'Αργους Δ. Περούκας και Χρ. Βλάσης· τής Μαινης 'Αναστάσιος Μαυρομιχάλης, και Δ. Πικελάκος· τής Λαγίας Ν. Ζικουλάκης και Αιγορακάκος· τού Σουλίου Κητζός Τζαβέλας και Κωνσ. Βότζαρης.

— 'Η Γραμματεία τών 'Εσωτερικῶν εξέδωκεν εγκύκλιον δι τής απαγορεύει τούς πληρεξούσιους να φέρωσι μετ' ένυτών ένόπλους, ειμή μόνον τούς αναγκαίους υπηρέτας των.

('Εκ τού 'Αγγέλου)

— Ο Στρατηγός Κριεζώτης εζήτησε τήν άδειαν να συστήτῃ μίαν διλοχίαν άκροβολιστῶν δια τήν διατήρησιν τής ήσυχίας και εύταξίας επί τής νήσου Εύβοίας· έπρότεινε δε συγχρόνως να διορισθῆ αξιωματικοί, και όχι να λάβῃ από τούς ήδη ύπάρχοντας. Το 'Υπεργείον παρεδέχθη τήν σύστασιν τής διλοχίας διάταξεν όμως να εκλεχθώσιν αξιωματικοί εκ τών τής Φαλαγγος. Ο Κ. Κριεζώτης δέν έκαμε τήν παραμικράν αντίεβῃσιν, αλλά συνεμορφώθη έντελώς με τάς διαταγὰς τού 'Υπουργού τών Στρατ. μετὰ τού όποίου ελαβε συνέντευξιν εις Ταυτό, εξ ώρας μακράν τών 'Αθηνών.

— Εξελέγησαν αντιπρόσωποι Νεοκάρου οι Κύριοι Α. Μεταξᾶς και 'Ανδρέας Βίγκλης, αναπληρωταί δε οι κύριοι Χ. Κλονάρης και Κ. Δουρούτης. Μοθώνης οι κύριοι Α. Μελάς και Παναγόπουλος. Κορίνθης οι Κ. Κ. Γ. Μπάστας και Μ. Σχινᾶς. Λακεδαιμονος οι Κ. Κ. Σπ. Κοπανίτσας, Ν. Κορριωτάκης, 'Εμμ. Μελετόπουλος και Δ. Τσουλικάκος. Αρεούπουλεως, οι Κ. Β. Π. Μαυρομιχάλης και Πικουλάκης. Κολοκυθίου οι Κ. Κ. Μ. Μπουρικόκος και ό Χ. Δεμάστιχας. Φουκά οι Κ. Κ. Δ. Πετροπουλάκης, και Ι. Κουμπάρκος. Σαλώνων οι Κ. Κ. Νάκος Πανουριᾶς, Γεώργιος 'Ηλιόπουλος και Γ. Πετρόπουλος. 'Ανατολικού οι Κ. Κ. Δ. Βούλης και Π. Σωτηρόπουλος. Ζυγού οι Κ. Κ. Μεταξᾶς και Τζούρτζε.

('Εκ τής Φήμης)

— Ο κύριος Κ. Μαυρογιάννης, εδιωρίσθη 'Ιατρός καθηγητής τής κλινικῆς 'Ιατρικῆς εις τό Πανεπιστήμιον.

— Ο Κύριος Ι. Κ. Σούτζης Διοικητής Θήρας.

— Ο Κύριος Ι. Θεοτόκης Σύμβουλος τής 'Επικρατείας εις έκτακτοι ύπηρεσίαν.

— Ο παρὰ τῶν έν Καλάμεις Πρωτοδίκαις 'Αντεισαγγελεὺς Κ. Χαϊδάς μετετέθη ως τοιούτος εις Πάτρας.

Ἄριθ. 23.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Μυκόνου.

Συγκείμενον παρὰ τών Δημοτικῶν Συμβούλων Κυρίων Κωνσταντίνου Βαβούλη Προέδρου, Στέφ. Μποφόρτ, 'Αθανασίου Πάμπορη, 'Ιω. Καλάβρια, 'Ιω. Λάσκαρη, Κ. Λάσκαρη, Δημ. Ζάχαρη, Δημ. Φουντουλοπούλου και 'Αθανασίου 'Ιω. Κύμπαρη.

Συνελθόν τήν 26 τού μηνός 7δρίου κατά πρόσκλησιν τού Δημάρχου, εκφράζει δια τής παρούσης ζωηράς και θοθείας ευγνωμοσύνης αισθήματα εκ μέρους αυτού και όλων τών Μυκωνίων, τούς όποιους αντιπροσωπεύει εις τήν Α. Μ. τόν Σεβ. ήμῶν 'Ανακτα, εὐδοκήσαντα να θέσῃ εις τό 'Ελληνικόν Κράτος θεσμους Συνταγματικούς, καθὸς και εις τούς συνεργήσαντας κατὰ τήν 3. Σεπτεμβρίου περι θεμελιώσεως αρχῶν Συνταγματικῶν, διότι τσαύτης ούσης τής θελίσεως όλων τών 'Ελλήνων εξαπληρώθει αυτή ή θέλησις, και τό 'Ελληνικόν Κράτος ύπό τόν Συνταγματικόν Όρόνον, τού Μεγαλειοτάτου Βασιλέως 'Οθωνος εγγίξει εις τόν πρὸς όν έρον τής μελλούσης ευτυχίας του, δια τήν όποιαν έχυθησαν ποταμηδόν αίματα, και εις τήν όποιαν απέβλεπε και τό ύπερ λόγον κίνημα τής 3. 7δρίου.

ό Δήμαρχος να διαβιάσῃ όπου άνήκει τήν παρούσαν.

εί Δημ, Σύμβουλοι

- » Κωνστ. Βαβούλης Πρόεδρος
- » Στέφανος Μποφόρτ,
- » 'Αθανάσιος Πάμπορης,
- » 'Ιω. Καλάβριας,
- » 'Ιω. Λάσκαρης,
- » Κ. Λάσκαρης,
- » Δημ. Ζάχαρης,
- » Δημ. Φουντουλόπουλος,
- » 'Αθανάσιος Κύμπαρης.

